

Ο Ελληνισμός στέλνει μηνύματα ενότητας από όλον τον κόσμο

[/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Από τις Ηνωμένες Πολιτείες έως την Αυστραλία, και από την Βρετανία έως την Τουρκία τη Γερμανία και το Βέλγιο, ο ελληνισμός εορτάζει με λαμπρότητα τα Χριστούγεννα για μία ακόμα χρονιά...

Της Δέσποινας Σωτηρίου

Μακριά από την πατρίδα αποτελούν τους θεματοφύλακες του ελληνισμού και τη πίστης, με την Ορθόδοξη εκκλησία να αναδεικνύεται σε στυλοβάτη και «αγκαλιά παρηγοριάς» για κάθε έναν. Με μια μόνο ματιά στα ομογενειακά μέσα θα διαπιστώσει κανείς ότι οι ομογενείς μας φυλάττουν τις παραδόσεις ως «κόρην οφθαλμού». Ακόμα και Έλληνες τρίτης και τέταρτης γενιάς που δεν μιλούν καλά ελληνικά σιγοψιθυρίζουν το «Χριστός γεννάται σήμερα...».

Η οικονομική κρίση την περίοδο των μνημονίων, αλλά και η πανδημία έχει ενισχύσει σημαντικά τις ενορίες μας στο εξωτερικό, όπου Ιερείς και Ιεράρχες δίνουν το δικό τους ηχηρό μήνυμα των ημερών.

Το μόνο που χρειάζεται είναι να λάβουμε το Δώρο

«Ευτυχισμένα Χριστούγεννα! Και καλή Πρωτοχρονιά σε όλους! Χριστός Γεννάται! Δοξάσατε!», εύχεται από την Αμερική στο εόρτιο μήνυμά του ο Αρχιεπίσκοπος Ελπιδοφόρος.

Αναλυτικά, το μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αμερικής:

«Αγαπημένοι μου εν Χριστώ αδερφοί, αυτά τα Χριστούγεννα είναι αληθινά μια εποχή δώρων. Με το μεγαλύτερο να είναι το Θείο Βρέφος της Βηθλεέμ που γεννήθηκε σε μια σπηλιά και εναποτέθηκε σε μια Φάτνη. Ανάμεσα στα πολλά πολύτιμα δώρα Του προς εμάς, ευλογηθήκαμε με την παρουσία του μεγάλου Πνευματικού μας Πατέρα, Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου, ο οποίος ήρθε στην Αμερική για να μας δηλώσει την αγάπη και το ενδιαφέρον του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως προς κάθε μέλος του ποιμνίου Του.

Μοιραζόμενος μαζί μας την τριακοστή επέτειο από την ενθρόνισή Του στην Έδρα του Αγίου Ανδρέα, ο Παναγιώτατος εγκαινίασε την Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία

του Αγίου Νικολάου και Εθνικό μας Προσκύνημα καθώς και την εκατονταετηρίδα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής μας, την οποία θα γιορτάσουμε στην επερχόμενη Πρωτοχρονιά του 2022. Επομένως, αυτά τα Χριστούγεννα ας γιορτάσουμε αυτά τα δώρα μαζί με όλα τα άλλα πνευματικά δώρα που λαμβάνουμε από τον Επουράνιο Πατέρα μας. Που μας έστειλε τον Μονογενή Του Υιό για να είναι μαζί μας ξεκινώντας από το Σπήλαιο της Βηθλεέμ αλλά βρίσκεται και στο σπήλαιο κάθε ανθρώπινης καρδιάς. Το μόνο που χρειάζεται να κάνουμε είναι να λάβουμε ταπεινά αυτό το δώρο και με τη σειρά μας να το μοιραστούμε και να το χαρίζουμε σε άλλους δωρεάν. Και έτσι, τα Χριστούγεννά μας θα είναι γεμάτα με πολλή χαρά και αγαλλίαση διατρανώνοντας συνεχώς την αγάπη για το Θείο Βρέφος της Βηθλεέμ.

Ευτυχισμένα Χριστούγεννα! Και καλή Πρωτοχρονιά σε όλους! Χριστός Γεννάται! Δοξάσατε!».

Ταπεινά και αθόρυβα

«Μέσα στην ανθρώπινη ιστορία υπάρχουν αφηγήσεις για υπερφυσικές γεννήσεις ανθρωποθεών, όμως αυτό που έζησε η ανθρωπότητα με τη γέννηση του Χριστού είναι απολύτως νέο και μοναδικό», υπογραμμίζει στο Χριστουγεννιάτικο Μήνυμά του ο **Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος**.

Επισημαίνοντας ότι ο Χριστός ήρθε ταπεινά και αθόρυβα, διακρίνει πως με τη Γέννησή του τελικά καθαγιάζεται η αδυναμία, μια αδυναμία που αποδεικνύει την παντοδυναμία του αληθινού Θεού. Μια αδυναμία, που όπως τονίζει σε άλλο σημείο, αποτελεί τελικά επιτυχία του ανθρώπου αν την αποδεχτεί ως τρόπο ζωής. «Αρκεί να αποδεχτούμε τα λάθη μας», σημειώνει, «να παραιτηθούμε από τις αυταπάτες του «ωραίου», να σπάσουμε το φράγμα του «εγώ» και να συμφιλιωθούμε με την «αδυναμία» του παντοδύναμου Θεού».

Καθώς γράφω αυτές τις λέξεις....

«Καθώς γράφω αυτές τις λίγες λέξεις προς εσάς, τον λαό τον αγαπητό του Θεού, σας μιλώ όπως ένας πατέρας θα μιλούσε στα παιδιά του εν μέσω μιας τρομακτικής θύελλας, αλλά, την ίδια στιγμή, και ως ένας συνάνθρωπος, φοβερώς και θαυμασίως πλασθείς, κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση του Δημιουργού μας» αναφέρει στο μήνυμά του ο **Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας κ. Νικήτας** και συνεχίζει:

«Μαζί διαπλέουμε την κυματώδη θάλασσα αυτής της παρατεταμένης πανδημίας, με την ελπίδα να καταστεί σύντομα και πάλι ακύμαντη η βιωτή μας. Καθώς θρηνούμε για εκείνους που δεν βρίσκονται πλέον μαζί μας και δοξολογούμε τον Θεό για την αντοχή και το θάρρος που επέδειξε η ανθρωπότητα τα δύο τελευταία

χρόνια, συνειδητοποιούμε ότι ζούμε σε ένα κόσμο διαφοροποιημένο, συναισθανόμενοι το εύθραυστο και το τρωτό της φύσης μας, την αλληλοπεριχώρηση και την αλληλοεξάρτηση των υπάρξεών μας. Προσευχόμαστε για την ειρήνη του κόσμου, με επίγνωση ότι η πιθανότητα της αναστάτωσης αχνοφαίνεται απειλητικά στον ορίζοντα, είτε πρόκειται για την επόμενη πανδημία, από την οποία θα σπεύσουμε να προφυλαχθούμε, είτε πρόκειται για τις καταστροφές που προκαλεί η ανθρώπινη βεβήλωση του φυσικού περιβάλλοντος, είτε πρόκειται για την απόγνωση και τη βία που πυροδοτούν η εντεινόμενη οικονομική ανισότητα και η εμπορευματοποίηση της ανθρώπινης ζωής.

Τέτοια προβλήματα και προκλήσεις φαντάζουν άνευ προηγουμένου ιδωμένα από την δική μας ιστορικά οπτική γωνία, ωστόσο, εάν γυρίσουμε τον χρόνο πίσω, θα αντικρίσουμε πολλές τέτοιες περιπτώσεις αμφιβολίας και φόβου. Η προσευχή για λύτρωση και σωτηρία φωλιάζει στα μύχια κάθε ανθρώπινης ύπαρξης και, πριν από δύο χιλιάδες χρόνια, ο λαός ο εκλεκτός του Ισραήλ, με την καρδιά και το μυαλό στραμμένα προς τον Θεό, άρθρωσε με λέξεις την παράκληση αυτή, «καθήμενος ἐν σκότει καῖσκιᾶ θανάτου», εν αναμονή της γεννήσεως του Μεσσία, εν αναμονή της σωτηρίας. Ο λαός του Ισραήλ επικαλέστηκε τον Παντοδύναμο Θεό για να απελευθερωθεί από τα δεσμά της αμαρτίας και «ὅτε δέ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον», προκειμένου να εκπληρώσει την υπόσχεσή Του ότι δεν θα μας εγκαταλείψει. Ο Λόγος του Θεού σὰρξ ἐγένετο για να λυτρώσει και να σώσει τον κόσμο. Ο Χριστός γεννήθηκε ώστε το φως της Αλήθειας να διαλύσει το σκότος που κρατούσε σε αιχμαλωσία όχι μόνο τον Ισραήλ, αλλά και ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Σας γράφω αυτά τα λόγια, αγαπητοί μου εν Κυρίω, για να ομολογήσω προς εσάς και μαζί με εσάς ότι η γέννηση του Χριστού υπήρξε η γέννηση της ελπίδας στον κόσμο μας. Οι υποσχέσεις του παρελθόντος εκπληρώθηκαν και η αλήθεια νίκησε την απάτη. Η Γέννηση του Κυρίου έθεσε τον κόσμο μας σε νέα τροχιά, καθώς ο Ήλιος της Δικαιοσύνης έφερε το φως και τη σωτηρία σε όσους εναγκαλίστηκαν Εκείνον και εγκολπώθηκαν το μήνυμα Του. Μαζί υπομένουμε τα προβλήματα της καθημερινής ζωής και τις περιπλοκές της ιστορίας, αλλά στη θαλπωρή της αγκάλης του Χριστού κατανοούμε μυστικώς ότι ο θάνατος νικήθηκε.

Αυτή η πεποίθηση μάς δίνει τη δύναμη και την αποφασιστικότητα να πορευθούμε με πίστη και ελπίδα στο χαρμόσυνο μονοπάτι της σωτηρίας που ετοιμάστηκε για εμάς. Ο Χριστός είναι Εκείνος που μας κράτησε όρθιους κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Ο Χριστός είναι Εκείνος που μας οδηγεί σε καλύτερες ημέρες, όταν πλέον η πρόκληση της πανδημίας θα έχει γίνει ανάμνηση του παρελθόντος. Στον

Χριστό οφείλουμε να στρέψουμε το βλέμμα μας, καθώς Εκείνος είναι ο μόνος Αγαπών την ανθρωπότητα και η μόνη μας σωτηρία, οτιδήποτε και αν ελλοχεύει στο μέλλον.

Αγαπητοί μου, σας ενθαρρύνω όλους να συμμετάσχετε στις ακολουθίες της Εκκλησίας μας και να προσευχηθείτε από καρδίας, αλλά προπάντων να ετοιμαστείτε και να λάβετε τη Θεία Κοινωνία, η οποία συνιστά αιώνια εορτή δοξολογίας και χαράς, μυστική εμπειρία της Αναστάσεως και μεταμορφωτική βεβαίωση της θείας αγάπης. Ας ενώσουμε τις φωνές μας προς τον Κύριο, ο Οποίος γεννήθηκε για εμάς ένσπηλαίω, αιτούμενοι τη θεραπεία και την αποκατάσταση του κόσμου μας. Όταν ανάψετε τα κεριά σας, θυμηθείτε το σπήλαιο, το άστρο της Βηθλεέμ και τον Υιό του Ανθρώπου, ο Οποίος γεννήθηκε ως αθώο Βρέφος και ήρθε να ζήσει μαζί μας. Θυμηθείτε ότι έφερε την ελπίδα σε ένα κόσμο σκοτεινό και μη λησμονείτε ότι ήταν και είναι η εκπλήρωση κάθε προφητείας. Επικαλεστείτε τη θεραπευτική χάρη του Θεού και αφήστε το σωτηριώδες μήνυμά Του να χαραχτεί στις καρδιές σας. Ας είναι αυτά τα Χριστούγεννα ακόμη περισσότερο όμορφα και ξεχωριστά με τον Χριστό Παρόντα στο επίκεντρο κάθε εορταστικής εκδήλωσης. Ας είναι η ευλογία, η ειρήνη, η χαρά και η αγάπη, που ο Χριστός απλόχερα χαρίζει στον κόσμο, με όλους εσάς και με τους οικείους σας. Με πατρική αγάπη και ευλογίες, εύχομαι σε όλους Καλά Χριστούγεννα!

«Ας προσευχηθούμε στον νεογέννητο Κύριο»

«Κατά την διάρκεια των Αγίων Εορτών ας βοηθήσουμε τους συνανθρώπους μας που ασθενούν και υποφέρουν. Ας ενώσουμε τις δυνάμεις μας και ας τους συμπαρασταθούμε με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο» υπογραμμίζει **ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βελγίου κ. Αθηνάγορας** στην Χριστουγεννιάτικη Εγκύκλιο του.

Παράλληλα, ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, προσθέτει: «Ας προσευχηθούμε στον νεογέννητο Κύριο και Σωτήρά μας για όλο τον κόσμο που βασανίζεται από την πανδημία, για τους ασθενείς, τους κλινήρεις, τους αστέγους, τους φυλακισμένους, τους αναγκεμένους, όσους πάσχουν από μοναξιά, και τους ευρισκόμενους σε εμπόλεμες ζώνες και σε φυγή. Ας προσευχηθούμε επίσης για όλους τους απελπισμένους, που αγνοούν την ύπαρξη του αληθινού Θεού και παραμένουν ακόμη στο σκοτάδι».

Τα φετινά Χριστούγεννα αυτή είναι η ευχή μου:

«Εκείνος που μας αγιάζει, κι εμείς που αγιαζόμαστε από Αυτόν, ανήκουμε στην ίδια οικογένεια. Τα φετινά Χριστούγεννα αυτή είναι η ευχή μου: ο σύνδεσμός μας με τον Χριστό να είναι συνειδητά αδελφικός, ώστε ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα να

μπορούν να τον διασπάσουν» αναφέρει μεταξύ άλλων το Μήνυμα Χριστουγέννων του **Μητροπολίτου Γερμανίας και Εξάρχου Κεντρίας Ευρώπης κ. Αυγουστίνου** και προσθέτει: «Σε αυτή την εμπειρία της σχέσης μας με τον Θεό, στη διαρκή αναζήτησή Του, στη σιγουριά της παρουσίας Του, πλαταίνει η καρδιά και γίνεται η ίδια φάτνη που ακτινοβολεί το φως και την ελπίδα που τόσο ανάγκη έχουμε. Ευλογημένα Χριστούγεννα!»

Διαβάστε ολόκληρη την εγκύκλιο:

Στην Άκολουθία της παραμονής των Χριστουγέννων ακούμε τὸν ἀπόστολο Παῦλο νὰ λέει γιὰ τὸν Χριστό: «Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ γίνῃ σ' ὅλα ὅμοιος μὲ τ' ἀδέλφια του, ὥστε νὰ γίνῃ σπλαχνικὸς καὶ πιστὸς ἀρχιερέας στὴν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴ συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ λαοῦ»[1]. Ὁ ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν ἐρμηνεύει τὴν ἀπέραντη εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Μὲ ἀπλὰ λόγια, μᾶς κατηχεῖ πὼς ὁ ἄσαρκος Θεὸς θέλησε νὰ ὁμοιάσῃ σὲ ὅλα μετὰ τοὺς ἀδελφούς Του, λαμβάνοντας τὴν ἀνθρώπινη φύση γιὰ νὰ τὴν θεώσῃ, ὥστε νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν σκλαβιὰ τῆς ἁμαρτίας. Μέσα ἀπὸ αὐτὸ τὸ πρῶτο κατανοοῦμε καλύτερα ὅλα τὰ παράδοξα γεγονότα γύρω ἀπὸ τὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, ποὺ μᾶς εἶναι τελικὰ τόσο οἰκεία καὶ μὲ λαχτὰρα προσμένουμε κάθε χρόνο νὰ ἐορτάσουμε.

Ὁ Χριστὸς προβάλλει τὸν ἑαυτό Του ὡς συγγενῆ μας καὶ μᾶς ὀνομάζει ἀδελφούς. Δὲν εἶναι ὁ ξένος, ὁ ἄγνωστος, ὁ παντοδύναμος καὶ ἀκατανόητος Θεός, μετὰ τὸ νὰ ποῖον συνομιλοῦσε ὁ Μωυσῆς στὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Ὡς ἀδελφός μας, κινούμενος ἀπὸ ὑπερβολικὴ ἀγάπη, μπαίνει μέσα στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία ἀπλὰ καὶ ταπεινά, ὅμοια μὲ μᾶς, σύμφωνα μετὰ κατ' εἰκόνα ποὺ μᾶς ἔπλασε[2], καὶ ὡς ὁ τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων γεννιέται σ' ἓναν στάβλο.

Ὁ ἄναρχος Θεός, ὅπως τόσο εὐστοχα μᾶς περιγράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, γίνεται τὰ πάντα γιὰ τὸν ἄνθρωπο: «Ἐγὼ εἶμαι πατέρας, ἐγὼ ἀδελφός, ἐγὼ νυμφίος, ἐγὼ οἰκία, ἐγὼ τροφή, ἐγὼ ἔνδυμα, ἐγὼ ρίζα, ἐγὼ θεμέλιο, κάθε τι τὸ ποῖο θέλεις ἐγώ• νὰ μὴ ἔχεις ἀνάγκη ἀπὸ τίποτε. Ἐγὼ καὶ θα σὲ ὑπηρετήσω• διότι ἦλθα νὰ ὑπηρετήσω, ὄχι νὰ ὑπηρετηθῶ. Ἐγὼ εἶμαι καὶ φίλος, καὶ μέλος τοῦ σώματος καὶ κεφαλὴ καὶ ἀδελφός, καὶ ἀδελφὴ καὶ μητέρα, ὅλα ἐγώ• ἀρκεῖ νὰ εἶσαι φιλικὰ διατεθειμένος πρὸς ἐμένα. Ἐγὼ ἔγινα φτωχὸς γιὰ σένα• ἔγινα καὶ ἐπαίτης γιὰ σένα• ἀνέβηκα ἐπάνω στὸν Σταυρὸ γιὰ σένα• τάφηκα γιὰ σένα• στὸν οὐρανὸ πάνω γιὰ σένα παρακαλῶ τὸν Πατέρα• κάτω στὴν γῆ στάλθηκα ἀπὸ τὸν Πατέρα ὡς μεσολαβητὴς γιὰ σένα. Ὅλα γιὰ ἐμένα εἶσαι σύ• καὶ ἀδελφός καὶ συγκληρονόμος καὶ φίλος καὶ μέλος τοῦ σώματος. Τί περισσότερο θέλεις;»[3].

Μετὰ τὴν ἀποδοχὴ αὐτῆς τῆς τιμῆς, νὰ ὀνομαζόμαστε ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καλοῦμαστε νὰ μιμηθοῦμε τὸν Χριστὸ καὶ νὰ ὁμοιάσουμε στὸν Πρωτότοκο Ἀδελφὸ μας. Ὅχι στὴν παναγιότητα καὶ τὴν παντοδυναμία, ποὺ εἶναι ἡ ἀπρόσιτη οὐσία Του, ἀλλὰ στὴν εὐσπλαχνία, στὴ δικαιοσύνη καὶ στὴν ἀγάπη, ποὺ βρίσκουν τὴν ἐφαρμογὴ τους

στο ἀγκάλιασμα ὅλης τῆς κτίσης καὶ στήν προσέγγιση τοῦ πλησίον. Τότε ὑψώνεται ὁ ἄνθρωπος καὶ πραγματώνεται ὁ ἐόρτιος ἐκεῖνος ὕμνος ποὺ μᾶς καλεῖ, μὲ ἀφορμὴ τὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ, νὰ ὑψωθοῦμε, λαμβάνοντας ὡς θεϊκὰ δῶρα τὴ χαρὰ τῆς λύτρωσης, τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας, τὸ μεγαλεῖο τῆς ταπείνωσης, τὴν τελείωση τῆς ἀγάπης.

Ἡ Βηθλεὲμ ἔρχεται αἰῶνες τώρα ἐνώπιόν μας ὡς εὐκαιρία συναίσθησης τῆς προσωπικῆς μας φτώχειας καὶ ὡς δυνατότητα γιὰ τὸν πνευματικὸ πλουτισμὸ μας. Μὲ τὴν ἐπίγνωση ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἔπλασε κατὰ τὴν εἰκόνα Του, μᾶς ἔδωσε ἱκανότητες καὶ χαρίσματα μοναδικά, μᾶς χάρισε τὴ δύναμη τοῦ δικοῦ Του Λόγου[4], ὁ Χριστὸς γίνεται ἀδελφὸς ποὺ μᾶς δίνει τὴν ἐξουσία νὰ εἴμαστε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀπλοποιοῦνται οἱ δικοὶ μας πειρασμοί. Εἶναι ἀλλιῶς νὰ δυσκολεύεσαι, νὰ ἀσθενεῖς, νὰ μετράς πάθη καὶ ἀστοχίες, νὰ λυπᾶσαι γιὰ τὴ μοναξιά σου, τὶς ἀδυναμίες καὶ τὴν ἀδικία τοῦ κόσμου, γνωρίζοντας πὺς ἀδελφὸ σου ἔχεις τὸν Χριστό. Τοῦ παραδίνουμε τὰ δικά μας βάσανα καὶ ἐκεῖνος ὡς ἀδελφός, ὡς ἐλεήμων καὶ πιστὸς Ἀρχιερέας, προσφέρεται ὁ ἴδιος θυσία γιὰ νὰ ἀναπαύσει ἐμᾶς τοὺς κουρασμένους ἀπὸ τὰ φορτία μας [5]. Ὁ Χριστὸς προσφέρεται μέσα στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, στὸ λόγο καὶ τὰ μυστήρια της, ἐνισχύοντάς μας στὸν καθημερινὸ μας ἀγώνα μὲ τὴν χωρὶς ὅρια ἀγάπη Του. Αὐτὸ μᾶς δείχνει ἡ ἐμπειρία καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἁγίων, ποὺ ἐνίωσαν τὴν συνεχῆ κίνηση τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο καὶ ὅλα ὅσα προσφέρει ἡ συνύπαρξη καὶ ἡ εἰλικρινὴς σχέση μαζί Του.

Ἀγαπητοί μου,

Ἐκεῖνος ποὺ μᾶς ἀγιάζει, κι ἐμεῖς ποὺ ἀγιαζόμαστε ἀπὸ Αὐτόν, ἀνήκουμε στὴν ἴδια οἰκογένεια. Τὰ φετινὰ Χριστούγεννα αὐτὴ εἶναι ἡ εὐχή μου: ὁ σύνδεσμός μας μὲ τὸν Χριστὸ νὰ εἶναι συνειδητὰ ἀδελφικός, ὥστε οὔτε παρόντα οὔτε μέλλοντα[6] νὰμποροῦν νὰ τὸν διασπάσουν. Σὲ αὐτὴ τὴν ἐμπειρία τῆς σχέσης μας μὲ τὸν Θεό, στὴ διαρκὴ ἀναζήτησή Του, στὴ σιγουριά τῆς παρουσίας Του, πλαταίνει ἡ καρδιά καὶ γίνεται ἡ ἴδια φάτνη ποὺ ἀκτινοβολεῖ τὸ φῶς καὶ τὴν ἐλπίδα ποὺ τόσο ἀνάγκη ἔχουμε. Εὐλογημένα Χριστούγεννα!

Χριστούγεννα γεμάτα Χριστό

Χριστούγεννα γεμάτα Χριστό εὐχεται μέσα ἀπὸ τὴν Ποιμαντορικὴ τοῦ Εἰκὺκλιο γιὰ τὴν εορτὴ τῶν Χριστουγέννων ὁ Μητροπολίτης Βρυούλων κ. Παντελεήμων.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρει ὅτι “Ὁ Θεὸς Λόγος, γίνεται ἄνθρωπος, χωρὶς νὰ μεταβληθεῖ. Χωρὶς νὰ πάψει νὰ εἶναι αὐτὸ που πάντοτε ἦταν. Θεὸς ἀληθινός! Πῆρε κάτι που δεν εἶχε, χωρὶς νὰ ἀφήσει αὐτὸ που πάντοτε εἶχε” καὶ συμπληρώνει πως

“Ο εγωισμός του ανθρώπου, τον οδήγησε στην αποστασία από τον Θεό, με αποτέλεσμα να χαθεί η Ειρήνη από την ζωή του και η εκ νέου απόκτησή της, απαιτεί, να προηγηθεί η συμφιλίωση του ανθρώπου με τον Θεό. Η Ειρήνη του Θεού δεν είναι κάτι αφηρημένο, αλλά ταυτίζεται απόλυτα με το πρόσωπο του Θεού Λόγου”.

Ο Μητροπολίτης αναρωτιέται: “Μήπως τα φετινά Χριστούγεννα που βρίσκουν την πατρίδα μας, την Ευρώπη και γενικά ολόκληρο τον κόσμο απελπιστικά ανίκανο να φέρει την Ειρήνη, αποτελούν μία πρόκληση – πρόσκληση να δεχθούμε την Ειρήνη του Χριστού;” και καταλήγει “η ελπίδα μας είναι μόνον ο Χριστός”.

«Πολλοί αυτόκλητοι σωτήρες υπόσχονται ζωή χωρίς Χριστό»

Αναφορές στον σύγχρονο τρόπο ζωής, που συχνά παραλύει τις πνευματικές μας δυνάμεις, αλλά και στους αυτόκλητους σωτήρες που υπόσχονται έναν νέο παράδεισο χωρίς Χριστό περιέχει η επισκοπική εγκύκλιος που συνέγραψε και δημοσιοποίησε ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σουηδίας κ. Κλεόπας για τα φετινά Χριστούγεννα**.

Ολόκληρη η εγκύκλιος

Σήμερα, Αδελφοί μου, γεννιέται από την Παρθένο Μαρία Αυτός, που στη χούφτα Του κρατάει ολόκληρη την κτίση. Ο ιερός υμνογράφος μάς υπενθυμίζει ότι το κεφάλαιο της σωτηρίας μας είναι μοναδικό και επαναλαμβανόμενο, με τη χρήση του όρου “σήμερον”. Ενός, δηλαδή, ενεστώτα διαρκείας, αφού το ιστορικό γεγονός της Γεννήσεως του Χριστού δεν εξαφανίζεται στο απομακρυσμένο παρελθόν, αλλά βιώνεται μέσα στην Εκκλησία ως πάντοτε παρούσα χάρη και αναβιώνεται στη ζωή κάθε πιστού. Έτσι, γίνεται ένα ζωτικό γεγονός που σφραγίζει και μεταμορφώνει τη ζωή μας. Η Εκκλησία, εορτάζοντας σήμερα τη Γέννηση του Σωτήρος, που έγινε “ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως” (Ματθ. β΄,1), προσκαλεί όλους μας να γίνουμε και πάλι αυτόπτες μάρτυρες και κοινωνοί του μυστηρίου της Θείας Οικονομίας.

Αυτή, λοιπόν, η χάρη και ύψιστη τιμή που μάς δόθηκε, δεν είναι μόνο προνόμιο πνευματικό, αλλά και υπενθύμιση ότι πρέπει να ανανεωνόμαστε στο υπερφυσικό γεγονός της Θείας Ενανθρωπήσεως και να προσφέρουμε στον Κτίστη και Δημιουργό μας την όλη ύπαρξή μας, για να γίνει φάτνη και χώρα του αχωρήτου.

Συναισθανόμενοι το μεγαλείο της άκρας συγκατάβασης του Θεού προς όλους μας, θα πρέπει παράλληλα να ομολογήσουμε ότι ο σύγχρονος τρόπος ζωής και οι ιλιγγιώδεις ταχύτητες που ζούμε, συχνά παραλύουν τις πνευματικές μας δυνάμεις. Η σύγχρονη ζωή, αγνοώντας το Θεό, αγνοεί κατά συνέπεια και τον άνθρωπο. Γι’

αυτό και πολλοί αυτόκλητοι “σωτήρες”, εκμεταλλευόμενοι την πνευματική αδυναμία του σύγχρονου ανθρώπου, του υπόσχονται μια νέα ζωή κι ένα νέο παράδεισο, χωρίς Χριστό!

Έτσι, ο άνθρωπος αποδεικνύεται συχνά πτωχός στα πλούτη του και αδύναμος στην υποτιθέμενη δύναμή του. Άλλωστε, αυτό μάς υπενθυμίζει και η δύσκολη κατάσταση, στην οποία έχει περιέλθει ολόκληρη η ανθρωπότητα τα δύο τελευταία χρόνια, καθώς ταλανίζεται από την πανδημία του Covid-19, που επιβεβαιώνει σε όλους μας καθημερινά, πόσο μικροί και αδύναμοι είμαστε μπροστά σ’ ένα θανατηφόρο ιό.

Η Εκκλησία μας, συναισθανόμενη και πάλι τις θλίψεις, τη δοκιμασία και την ταλαιπωρία του σύγχρονου ανθρώπου, απευθύνει προς όλους ανεξαιρέτως την αισιοδοξία του Ευαγγελίου, το προσκλητήριο του Ενανθρωπήσαντος Λόγου, σε κάθε “κοπιώντα και πεφορτισμένο” άνθρωπο, “ἵνα ζωήν ἔχωσιν καὶ περισσόν ἔχωσιν” (Ἰωάν. 10,10).

Προσκαλώντας όλους σας, να βιώσουμε μαζί και φέτος το παράδοξο θαύμα της Γεννήσεως, με ταπείνωση και συντριβή καρδιάς, ας δοξολογήσουμε μ’ ένα στόμα και με μια καρδιά το όνομα του Τεχθέντος Χριστού, μαζί με τις ουράνιες δυνάμεις, ψάλλοντας τον ύμνο: “Ἄγιος εἰ Χριστός ὁ Θεός, ὁ δι’ ἡμᾶς ἐνανθρωπήσας, δόξα σοι.”

Εύχομαι ολόψυχα όπως το επί θύραις νέον έτος της χρηστότητος του Κυρίου είναι υγιεινό κατ’ άμφω και πνευματικά καρποφόρο!

† ο Μητροπολίτης Σουηδίας και πάσης Σκανδιναβίας Κλεόπας

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr